

Raatuse kool proovis teistsugust õpetamist

Mitmekesised töötoad tõstsid laste õpihuvi

Õpetajad tunnevad oma õpilasi üldjuhul väga hästi. Täpselt on teada, kes ei viitsi tunnis kaasa teha ja kellel nagu polekski selle aine jaoks pead. Vahel saavad pedagoogid aga üllatuse osaliseks.

ELINA RANDOJA
elina.randoja@postimees.ee

Raatuse kooli õpetajatel oli eelmise nädala lõpus võimalik oma õpilasi näha teistsuguses olukorras kui tavaliselt. Kohustusliku koolitunni asemel juhendasid nad vabatahtlikke õpitube ning laste reaktsioon oli tõeliselt üllatav.

«Poisid tegid kõik nii hoolsalt kaasa,» rääkis bioloogiaõpetaja Liivi Plint, kes näitas koos kolleegi Aive Hoppenstieliga huvilistele mikromaailma.

Õpetajad kasvasid näda-laid lillevees organisme, mida näeb vaid läbi mikroskoobi, ning lasid lastel need ära määra ja üles joonistada. Pealtnäha nagu üsna tavapärane bioloogiakursus, peale selle, et huvi ja innukus oli tavapärasest tunduvalt suurem.

Silmade avamise päevad

Kooli arendusjuht Rene Leiner rääkis, et sarnased kogemused olid veel paljudel juhendajatel. Näiteks maamöötmise

KAS TEATE?

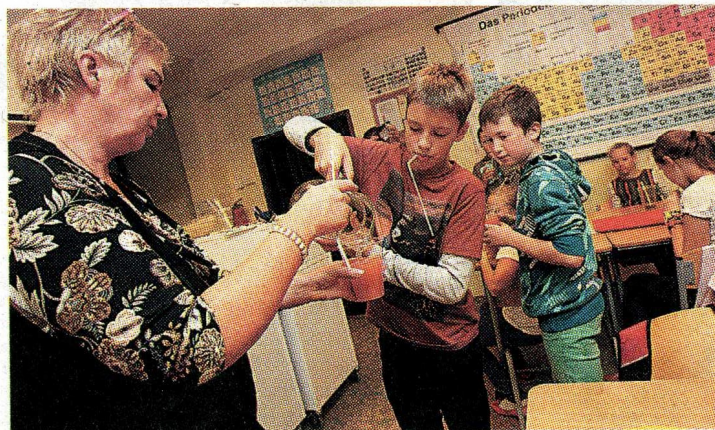
Õpitube projektist «Igas aines on ainet»

- Peipsi järv seljakotis
- Seebi ja jäätise valmistamine ja «Non-Newton liquid»
- Lamenukk-animatsioonid
- Tekstiilist poekottide valmistamine
- Maamöötmise

õpitoas nägid poisid, kes muidu matemaatika vastu mingit huvi ei tunne, et sellel ainel on ka praktiline väljund. Ja just see oligi üks eesmärke: lapsi mitte ainult lõbustada, vaid laiendada nende silmaringi, näidata neile võimalusi, mida nad ise võibolla ei leiakski.

Neljapäeval ja reedel toimunud õpitoad kandsid ühist pealkirja «Igas aines on ainet» ning kui esialgu oli plaanis teha üritus vaid ühepäevaseks, siis just õpetajate suur huvi ja kaasaminek venitas projekti kahepäevaseks, muidu ei oleks kõik soovijad lihtsalt ära mahtunud.

Kokku korraldati nelikümme õpituba ning kahe päeva jooksul anti lastele 136 tundi. Leiner rääkis, et mõningal määral jagati õpitubasid vanusele sobivuse järgi, kuid üldiselt olid lastel üsna vabad käed.

Ühes õpitoas said lapsed vee ning pidid retseptist järele ajama, mida sinna maitseks lisada. Pildil valavad tehtud õpetajale maitsemiseks 5. klassi õpilased Artur Karjagin (esiplaanil) ja Sander Meumers.

Iga laps pidi endale valima piisavalt palju õpitube, et täita mõlemal päeval ära kuus tundi, mis on keskmise pikkusega koolipäev.

Ribosoomist Mozartini

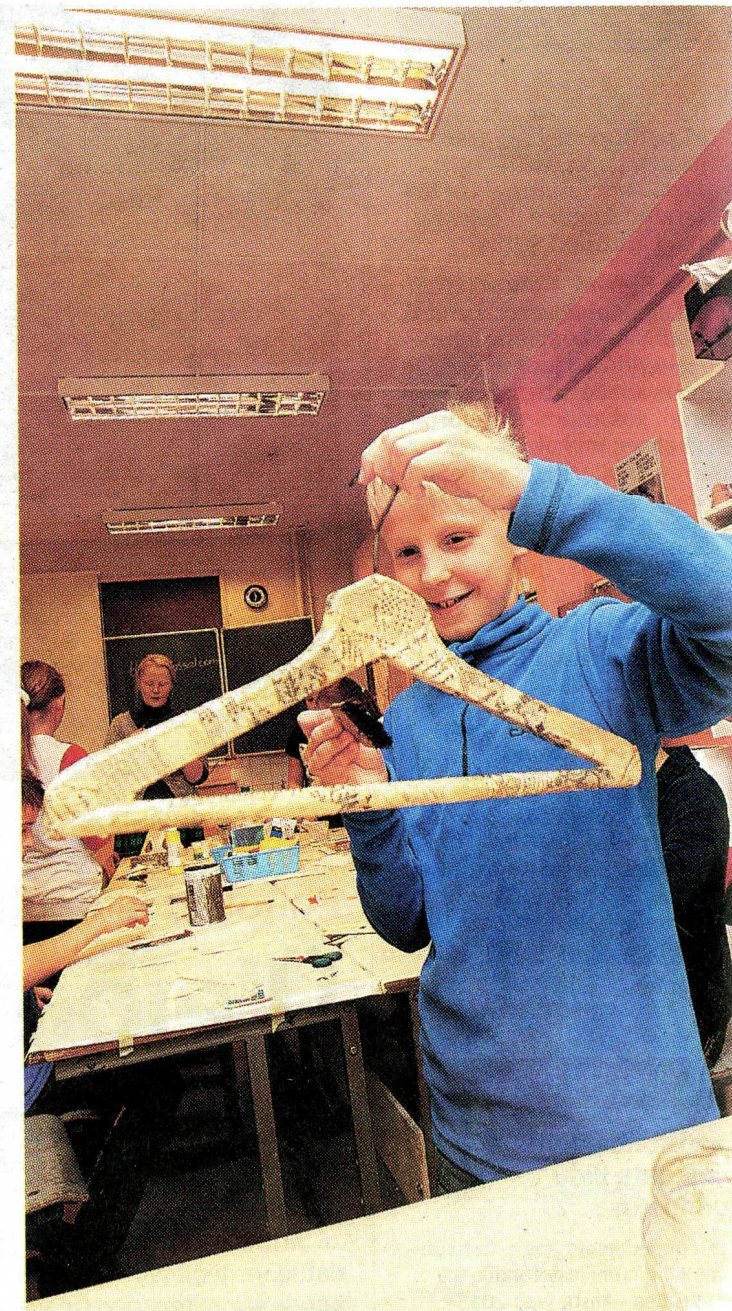
Valida sai igasuguste võimaluste vahel. Näiteks tehti keemiklassis veest kokteile, millele lisati maitseks kõikmõeldavaid taimi ja siirupeid.

Mõni klass eemal õppisid noored väikestel kandletel selgeks hulga viisijuppe Imeliku valsist Bachi ja Mozarti lühiteosteni. Alumise korruse spordisaalis mängiti saalihokit, kõi-

ge kõrgemal korrusel aga joonistasid noored palehigis mereelukaid, kaarte ja ribosome, et teha oma joonisfilme.

Puutööklassis valmistati klotsidest ja paeltest trikimängu ning suur osa sealsetest huvilistest olid just tüdrukud.

Kui Rene Leiner varem mainis, et projektipäevade üks eesmärk on ka see, et õpilased oskaksid oma õpetajatelt rohkemat tahta, siis tööõpetuse õpetaja Tiiu Laid muigas, et osa tüdrukutest on juba öelnud, et järgmisel aastal tahaksid nad õmblemise-kudumise asemel just puutööd tegema tulla.

Karl Romek Staškevitš kaunistas decoupage'i tehnikaga ära vana ja igava riidepuu. Selleks tuli puu kõigepealt paberiga üle kleepida ning kui see oli kuivanud, siis üle lakkida.